DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 30 listopada 1977 r. Nr 12 Poz. 69—73

TREŚĆ:

69

ZARZĄDZENIE Nr 51/77
Wojewody Gdańskiego

z dnia 31 października 1977 r.

w sprawie założenia i prowadzenia ewidencji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz budowli podziemnych w miastach i niektórych osiedlach województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 48 i art. 49 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) oraz § 1 ust. 1 i 2, § 4 ust. 1 pkt 1 i § 5 pkt. 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania koordynacji przez terenowe organy administracji państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 278), w związku z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 lutego 1975 r. w sprawie rodzajów i zakresów opracowań geodezyjno-kartograficznych i czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz zgodnie z wytycznymi Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii zawartymi w piśmie nr AG. 3-I/9/75 z dnia 8 grudnia 1975 r. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się obowiązek założenia i prowadzenia (aktualizowania), dla potrzeb związanych z budownictwem, wojewódzkiej ewidencji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz budowli podziemnych — zwanej dalej „ewidencją" — we wszystkich miastach i w następujących osiedlach (miejscowościach) wiejskich województwa: Bielkówko, Bolszewo, Borkowo, Borowo, Chmielno, Chwaszczyno, Czarna Woda, Dzierżążno, Gniewino, Gnieżdżewo, Gościcino, Kielno, Kolbudy, Krokowa, Leźno, Lubichowo, Lublewo, Luzino, Łapino Dolne, Łęgowo, Miechucino, Niestępowo, Pogórze, Pręgowo, Przodkowo, Przyjaźń, Przywidz, Pszczółki, Sierakowice, Somonino, Stężyca, Straszyn, Sulęczyno, Swarzewo, Szemud, Wierzchucino, Zblewo, Żukowo.

§ 2.

1. Objęciu ewidencją (§ 1) podlegają — z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ust. 2 — inżynierskie urządzenia (instalacje) podziemne i nadziemne oraz budowle podziemne, które dalej zwie się „urządzeniami", a w szczególności:

1) sieć instalacji i urządzeń:
   a) wodociągowych,
   b) kanalizacyjnych,
   c) gazawniczych,
   d) elektroenergetycznych,
   e) ciepłowniczych,
   f) telekomunikacyjnych,
2) sieć innych instalacji i urządzeń podziemnych oraz nadziemnych,
3) podziemne budowle takie jak tunele, podziemne zbiorniki, przejścia, parkingi, itp.

2. Nie podlegają objęciu ewidencją określoną w § 1 urządzenia i instalacje znajdujące się na terenach kolejowych, na zamkniętych terenach zakładów przemysłowych i na obszarze tzw. obiektów zastrzeżonych.

§ 3.

1. Założenie i bieżące prowadzenie (aktualizowanie) ewidencji (§ 1) — mającej stanowić zbiór dokumentów (graficznych i tekstowych) zawierających potrzebne w budownictwie informacje o urządzeniach określonych w § 2 — powierza się Okręgowemu Przedsiębiorstwu Geodezyjno-Kartograficznemu w Gdańsku, które zadania te ma realizować poprzez swych pracowników oraz przy pomocy Zespołu Geodezyjnych Uzgodnień Lokalizacji Urządzeń Inżynierskich, powołanego przy tym Przedsiębiorstwie.

2. Do geodezyjnego projektowania i uzgadniania lokalizacji (przebiegu) urządzeń określonych w § 2 powołuje się Zespół Geodezyjnych Uzgodnień Lokalizacji Urządzeń Inżynierskich przy Przedsiębiorstwie wymienionym w ust. 1, składający się:

1) z przewodniczącego, którego wyznaczy dyrektor tego Przedsiębiorstwa spośród jego pracowników,
2) z zastępcy przewodniczącego, którego wyznaczy dyrektor Biura Planowania Przestrzennego spośród jego pracowników,
3) z członków stałych, których wyznaczą dyrektorzy jednostek organizacyjnych mających poszczególne rodzaje urządzeń określonych w § 2 i innych jednostek wymienionych w § 2 załącznika nr 1 do niniejszego zarządzenia, a także
4) z członków niestałych, których przewodniczący może zapraszać do udziału w posiedzeniach lub czynnościach Zespołu spośród przedstawicieli terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, zainteresowanych inwestorów uspołecznionych, biur projektów, uspołecznionych wykonawców robót budowlano-montażowych (zwłaszcza właściwych dla urządzeń wymienionych w § 2) i innych specjalistycznych instytucji uspołecznionych.

3. Organizację oraz zasady działania Zespołu (ust. 1 i 2) w zakresie geodezyjnego projektowania i uzgadniania lokalizacji (przebiegu) urządzeń określonych w § 2, normuje regulamin stanowiący załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

4. Sprawowanie bieżącej koordynacji spraw dotyczących założenia i prowadzenia ewidencji (§ 1) powierza się Głównemu Architektowi Województwa.

§ 4.

1. Zakładanie oraz prowadzenie (aktualizowanie i uzupełnianie) ewidencji (§ 1) będzie dokonywane w powiązaniu z następującymi czynnościami:

1) geodezyjnym projektowaniem lokalizacji urządzeń podziemnych i nadziemnych,
2) wyznaczaniem na gruncie projektowanych urządzeń podziemnych i nadziemnych,
3) sporządzaniem powykonawczej inwentaryzacji obiektów budowlanych, w tym urządzeń podziemnych przed ich zakryciem,
4) nanoszeniem na mapy wyników inwentaryzacji.

2. Ustala się w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia zasady wykonywania czynności wymienionych w pkt. 1—3 poprzedzającego ustępu oraz zakładania i prowadzenia ewidencji (§ 1).

3. Główny Geodeta Województwa spowoduje uwzględnienie programu inwentaryzacji urządzeń wymienionych w § 2 i zakładania pełnej ich ewidencji (§ 1) w składanych mu do akceptacji rocznych i wieloletnich programach robót geodezyjnych.

4. Koszty inwentaryzacji urządzeń wymienionych w § 2, założenia i prowadzenia ich ewidencji oraz wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 znajdą pokrycie w planowanych corocznie na te cele kredytach (środkach finansowych) zarówno centralnych jak i Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku oraz w planowych nakładach inwestycyjnych inwestorów finansujących wymienione czynności (ust. 1).

§ 5.

1. Zobowiązuje się inwestorów podporządkowanych radom narodowym województwa gdańskiego, a pozostałym inwestorom w tym województwie zaleca się by swe zlecenia na niżej określone prace geodezyjne składali Okręgowemu Przedsiębiorstwu Geodezyjno-Kartograficznemu w Gdańsku oraz innym uprawnionym jednostkom wykonawstwa geodezyjnego, z tym że prace określone w pkt 1 i 2 zleca się tylko wymienionemu Przedsiębiorstwu:
1) geodezyjne projektowanie i uzgadnianie lokalizacji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych (§ 2), modernizowanych i nowo budowanych tras ulic i podobnych im obiektów oraz wysokiej zieleni osiedlowej,
2) rejestrowanie graficzne (uwidacznianie na mapach i planach) uzgodnionych lokalizacji urządzeń i obiektów wymienionych w poprzedzającym punkcie,
3) wyznaczanie na gruncie projektowanych inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych (§ 2), tras ulic i podobnych im obiektów z uzbrojeniem oraz innych obiektów budowlanych, a także trwałych ogrodzeń i wysokiej zieleni osiedlowej,
4) powykonawczą inwentaryzację obiektów budowlanych i urządzeń inżynierskich nowo zbudowanych lub przebudowanych (przed ich zakryciem) oraz wysokiej zieleni osiedlowej i trwałych ogrodzeń,
5) nanoszenie wyników inwentaryzacji obiektów budowlanych i urządzeń określonych w § 2 na mapy znajdujące się w ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Gdańsku

2. Postanowienia ust. 1 odnoszące się do inwestorów (bezpośrednich i zastępczych) dotyczą również generalnych realizatorów inwestycji, generalnych wykonawców lub wykonawców robót budowlanych — w zależności od systemu realizacji inwestycji, od treści dotyczących jej umów lub w zależności od potrzeb.

3. Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Gdańsku zapewni moc przerobową, środki techniczne i warunki organizacyjne potrzebne do należytego wykonywania zadań wynikających z niniejszego zarządzenia.

§ 6.

1. Zobowiązuje się terenowe organy administracji państwowej i inne jednostki organizacyjne podporządkowane radom narodowym województwa:
1) do udostępniania posiadanych dokumentów dotyczących urządzeń wymienionych w § 2 Przedsiębiorstwu i Zespołowi, o których mowa w § 3, oraz
2) do współdziałania z tym Przedsiębiorstwem i Zespołem na rzecz należytego wykonania zadań wynikających z niniejszego zarządzenia.

2. Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Gdańsku zapewni udostępnianie terenowym organom administracji państwowej województwa — na ich żądanie — kopii posiadanych jawnych map i planów uwidaczniających zlokalizowanie urządzeń określonych w § 2, a także innych dokumentów jawnych zawierających informacje o tych urządzeniach.

§ 7.

Terenowe organy administracji państwowej województwa zatwierdzają plany realizacyjne urządzeń określonych w § 2 i wydają pozwolenia na ich budowę po uprzednim wykazaniu przez zainteresowaną jednostkę, że zamierzoną budowę (instalację) urządzenia (§ 2) uzgodniono z Zespołem wymienionym w § 3.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Wojewoda
H. Śliwowski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Nr 51/77 Wojewody Gdańskiego z dnia 31 października 1977 r.

REGULAMIN

Zespołu Geodezyjnych Uzgodnień Lokalizacji Urządzeń Inżynierskich, projektowanych na obszarze województwa gdańskiego.

§ 1.

Podstawa prawna i zasięg działalności.

1. Podstawą prawną działania Zespołu Geodezyjnych Uzgodnień Lokalizacji Urządzeń Inżynierskich — zwanego dalej „Zespołem" — jest zarządzenie Nr 51/77 Wojewody Gdańskiego z dnia 31 października 1977 r. w sprawie założenia i prowadzenia ewidencji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz budowli podziemnych w miastach i niektórych osiedlach województwa gdańskiego (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 12, poz. 69) a także niniejszy regulamin stanowiący załącznik do tego zarządzenia.

2. Określona tym zarządzeniem i niniejszym regulaminem działalność Zespołu dotyczy inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych (§ 3) projektowanych na obszarze miast oraz osiedli wiejskich województwa określonych w § 1 zarządzenia wymienionego w ust. 1.

§ 2.

Organizacja Zespołu.

1. Zespół działa przy Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Gdańsku, którego Zakład Ewidencji Uzbrojenia Terenów udostępnia Zespołowi swe pomieszczenia i środki techniczno-materiałowe oraz zapewnia potrzebną mu stałą obsługę organizacyjno-administracyjną i techniczną.

2. W skład Zespołu wchodzą:
1) przewodniczący — przedstawiciel Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Gdańsku wyznaczony przez dyrektora tego Przedsiębiorstwa,
2) zastępca przewodniczącego — przedstawiciel Biura Planowania Przestrzennego w Gdańsku wyznaczony przez dyrektora tego Biura,
3) stali członkowie Zespołu — przedstawiciele następujących jednostek organizacyjnych wyznaczeni przez ich dyrektorów:
   — Wojewódzkiego Zarządu Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Gdańsku,
   — Wojewódzkiego Zjednoczenia Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Gdańsku,
   — Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Gdańsku,
   — Wojewódzkiego Urzędu Telekomunikacyjnego w Gdańsku,
   — Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Gdańsku

— Pomorskch Zakładów Gazownictwa w Gdańsku,
— Zakładu Energetycznego w Gdańsku,
— Okręgowych Przedsiębiorstw Energetyki Cieplnej w Gdańsku i Gdyni,
— Okręgowej Dyrekcji Dróg Publicznych w Gdańsku,
— Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Gdańsku,
— Zakładu Projektowania i Usług Inwestycyjnych „Inwestprojekt" w Sopocie,
— Biura Projektowo-Badawczego Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt" w Gdańsku,

4) członkowie niestali — zapraszani przez przewodniczącego Zespołu przedstawiciele:
— Przedsiębiorstwa Dróg i Mostów w Gdańsku,
— Wydziałów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska urzędów miejskich,
— terenowych Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej,
— Zarządów Gospodarki Terenami,
— Urzędów Telekomunikacyjnych,
— Rejonów Energetycznych.
— Biur Geodetów Miejskich.

Poza tym, w posiedzeniach Zespołu biorą udział zaproszeni projektanci technicznego uzbrojenia terenu lub projektanci miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz przedstawiciel inwestora jeśli wcześniejsze konsultacje i ustalenia nie były wystarczające.

3. Imienny stały skład osobowy Zespołu podlega uzgodnieniu z Głównym Architektem Województwa.

Członków niestałych Zespołu wyznaczają kierownicy organów i jednostek organizacyjnych wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 4.

Pismo o wyznaczeniu przedstawiciela danego organu lub jednostki na członka Zespołu, jest pełnomocnitwem dla osoby wyznaczonej do reprezentowania organu lub jednostki organizacyjnej, która wyznaczyła tę osobę.

4. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Zespołu w każdy czwartek, a gdy w dniu tym wypada dzień wolny od pracy — przewodniczący zwoła posiedzenie w innym terminie.

5. O terminach posiedzeń Zespołu, jego członków powiadamia się pisemnie lub telefonogramem.

6. Zespołowi przysługuje prawo korzystania z potrzebnych mu — do uzgodnień — materiałów posiadanych przez Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Gdańsku oraz branżowe jednostki eksploatujące i konserwujące inżynierskie urządzenia podziemne i (lub) nadziemne.

§ 3.

Zadania Zespołu

1. Zadaniem Zespołu jest określanie warunków technicznych i uzgadnianie dokumentacji projektowych urządzeń inżynierskich pod względem ich lokalizacji oraz bezkolizyjności, na etapach:

1) ustalania miejsca i warunków realizacji,
2) założeń techniczno-ekonomicznych,
3) projektów technicznych.

2. Zespół przeprowadza uzgodnienia oraz określa miejsce i warunki lokalizacji następujących sieci i urządzeń:

1) sieć wodociągowa:
— przewody tranzytowe,
— przewody magistralne
— przewody rozdzielcze,
— przyłącza domowe,
— uzbrojenia i obiekty specjalne,
— zbiorniki wody,

2) sieć kanalizacyjna:
— kanały (kolektory) ściekowe, ogólnospławne i deszczowe,
— przewody ściekowe, ogólnospławne i deszczowe tłoczne,
— kanały melioracyjne,
— przykanaliki (przyłącza domowe, przyłącza wpustów ulicznych i rynien deszczowych),
— uzbrojenie, urządzenia i obiekty specjalne,

3) sieć cieplna:
— przewody magistralne,
— przewody odgałęźne,
— przewody osiedlowe,
— przyłącza domowe,
— uzbrojenie, elementy budowlane i obiekty specjalne,

4) sieć gazowa:
— przewody magistralne,
— przewody rozdzielcze,
— przyłącza domowe,
— uzbrojenie i obiekty specjalne,

5) sieć telekomunikacyjna:
— linie napowietrzne,
— linie kablowe nadziemne,
— linie kablowe podziemne (w kanalizacji kablowej) i naziemne,
— linie kablowe podwodne,
— urządzenia telekomunikacyjne,

6) sieć elektroenergetyczna:
— elektroenergetyczne linie napowietrzne (w tym sieć trakcyjna),
— elektroenergetyczne linie kablowe podziemne i podwodne,
— uzbrojenie i obiekty specjalne,

7) urządzenia specjalne:
— rurociągi naftowe,
— przewody poczty pneumatycznej,
— inne przewody i urządzenia specjalne,

8) tunele zbiorcze dla przewodów podziemnych,

9) urządzenia i budowle inżynierskie takie jak:
— przejścia podziemne,
— podziemne parkingi,
— wszelkie zbiorniki podziemne (np. zbiorniki paliw na stacjach CPN),
— tunele,
— wielopoziomowe skrzyżowania tras komunikacyjnych,
— rzuty fundamentów słupów i podpór,
— schrony (wolnostojące).

§ 4.

Warunki techniczne i uzgodnienia.

1. Warunki techniczne i uzgodnienia dotyczące projektowanych urządzeń inżynierskich (§ 3) powinny być określone i dokonane w zasadzie w sposób kompleksowy dla wszystkich przewidywanych na danym obszarze urządzeń inżynierskich. W przypadkach szczególnych dopuszcza się projektowanie i uzgadnianie lokalizacji przewodów pojedynczych.

2. Podstawą do rozpatrywania szczegółowej lokalizacji technicznych urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz podziemnych budowli (§ 3) są:

1) zatwierdzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
2) informacje o terenie wydane przez jednostki sprawujące funkcje nadzoru urbanistyczno-budowlanego,
3) wieloletnie programy technicznego uzbrojenia terenów.

3. Przy rozpatrywaniu szczegółowej lokalizacji urządzeń (§ 3), należy stosować zasady podane w „Tymczasowych wytycznych projektowania sieci przewodów podziemnych i nadziemnych w ulicach i placach miejskich", wprowadzone do stosowania zarządzeniem Nr 54 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 sierpnia 1963 r. w sprawie tymczasowych wytycznych projektowania sieci przewodów podziemnych i nadziemnych (Dz. Urz. MGK z 1963 r. Nr 13, poz. 83).

4. Dokumentacja przesłana Zespołowi do uzgodnienia powinna być wykonana na aktualnych mapach w skalach 1:200 — 1:1000 z wykazanym przebiegiem istniejących urządzeń podziemnych i z liniami rozgraniczającymi oraz innymi szczegółami wymaganymi paragrafem 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie rodzajów i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych i czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 47). Projekty opracowane na mapach nie zawierających elementów wymaganych paragrafem 6 wymienionego rozporządzenia, nie będą przez Zespół rozpatrywane i zostaną zwrócone przedkładającemu do uzupełnienia. Jednakże w przypadkach szczególnie uzasadnionych, dla uzgodnień dotyczących projektowania urządzeń (§ 3) mających charakter tymczasowy a projektowanych na terenach, dla których brak wymaganych map, Zespół jest upoważniony do zbadania możliwości i dokonania uzgodnień na mapach sporządzonych w skalach innych niż wymienione wyżej.

5. Dokumentację podlegającą uzgodnieniu dostarcza się Zespołowi w dwóch egzemplarzach ze zleceniem (na warunkach odpłatności), nie później niż na 7 dni przed datą posiedzenia Zespołu.

6. Zespół powinien dokonać uzgodnienia w ciągu 14 dni roboczych od daty otrzymania dokumentacji (ust. 5).

7. Dokumentem stwierdzającym dokonanie uzgodnienia lokalizacji projektowanego uzbrojenia terenu w urządzenie inżynierskie (§ 3) jest protokół sporządzony co najmniej w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, podpisany przez wszystkich uprawnionych członków Zespołu. W protokole tym zamieszcza się klauzulę stwierdzającą, że ustalenia dokonane przez Zespół tracą ważność w przypadkach określonych w art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229). W wyżej określonym protokole zamieszcza się również wzmiankę o obowiązkach inwestora i wykonawcy wynikających z rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie rodzajów i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych i czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 47).
8. Przewodniczący Zespołu upoważniony jest do jednoosobowego dokonywania uzgodnień określonych w ust. 1—7, co do przypadków nieskomplikowanych, np. projektów pojedynczych słupów, krótkich (do kilkunastu metrów) odcinków przewodów i kabli (tylko podłączenia domowe). Potwierdzeniem takiego uzgodnienia jest protokół określony w ust. 7, lecz jednosobowo podpisany przez przewodniczącego Zespołu.
9. Protokół uzgodnienia, określony w ust. 7 i 8, łącznie z dwoma poświadczonymi egzemplarzami kopii mapy uzbrojenia terenu z uwidocznioną na niej uzgodnioną lokalizacją danego urządzenia, stanowi integralną część projektu technicznego tego urządzenia.
10. Po dokonaniu wymaganego uzgodnienia (ust. 1—6), zleceniodawcy zwraca się wszystkie egzemplarze dokumentacji dostarczonej przez niego Zespołowi. W wyjątkowych przypadkach, zwłaszcza gdy Zakład Ewidencji Uzbrojenia Terenów (§ 2) nie dysponuje jeszcze mapami uzbrojenia terenu dla danego obszaru, jeden egzemplarz zatwierdzonej dokumentacji Zespół zatrzymuje i przekazuje Zakładowi Ewidencji Uzbrojenia Terenów Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Gdańsku.
11. Uzgodniona z Zespołem lokalizacja projektowanego urządzenia (§ 3) i dotyczące go dane oraz warunki techniczne ustalone przez Zespół lub z nim uzgodnione, są równoznaczne z danymi i warunkami technicznymi określonymi w § 9 ust. 2 pkt 2 i z uzgodnieniem — w granicach kompetencji Zespołu — przewidzianym w § 22 ust. 1 uchwały Nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (M.P. Nr 23, poz. 133) i w tym zakresie stanowią jedyne ważne ustalenia dla lokalizacji urządzenia (wzgl. obiektu), o których mowa w § 3 niniejszego regulaminu, jednakże z tym zastrzeżeniem, że nie zastępują decyzji o ustaleniu miejsca oraz warunków realizacji projektowanej inwestycji (ewentualnie też o ustanowieniu strefy ochronnej) ani innej decyzji wymaganej rozporządzeniem Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie nadzoru urbanistyczno-budowlanego (Dz. U. Nr 8, poz. 48).
12. Ustaloną lokalizację projektowanego uzbrojenia terenu w urządzenie inżynierskie (§ 3) nanosi się na mapę pozostającą w zbiorach ewidencji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz budowli podziemnych, a następnie przenosi się na wtórnik mapy przeznaczonej do projektu technicznego.
13. Operaty uzgodnień określonych w poprzedzających ustępach przekazuje się do zasobów Zakładu Ewidencji Uzbrojenia Terenów Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego w Gdańsku.

§ 5.

Postanowienia końcowe.

1. Działalność Zespołu prowadzona na zlecenia zainteresowanych instytucji, zaliczana jest do produkcji bezpośredniej i podlega fakturowaniu przez Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Gdańsku według obowiązujących zasad i stawek.
2. Zespół używa pieczątki podłużnej o treści następującej:

ZESPÓŁ GEODEZYJNYCH UZGODNIEŃ
LOKALIZACJI URZĄDZEŃ INŻYNIERSKICH
przy Okręgowym Przedsiębiorstwie
Geodezyjno-Kartograficznym
w Gdańsku

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Nr 51/77 Wojewody Gdańskiego
z dnia 31 października 1977 r.

ZASADY

geodezyjnego projektowania i wyznaczania na gruncie inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych, sporządzania powykonawczej inwentaryzacji tych urządzeń oraz założenia i prowadzenia ich ewidencji w województwie gdańskim.

I. Geodezyjne projektowanie lokalizacji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych.

1. Geodezyjne projektowanie lokalizacji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych ma na celu skoordynowanie rozmieszczenia (przebiegu) projektowanych i istniejących urządzeń inżynierskich podziemnych i nadziemnych pomiędzy sobą oraz z istniejącymi i projektowanymi obiektami inżynierskimi — w oparciu o wytyczne techniczne i urbanistyczne zawarte w szczegółowych planach zagospodarowania przestrzennego.
2. Na podstawie danych wyjściowych otrzymanych z Biur Planowania Przestrzennego lub od organów administracji państwowej oraz od innych jednostek organizacyjnych, Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne w Gdańsku sporządza na mapie kompleksowy (zbiorczy) projekt lokalizacji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych.
3. Zasady ustalone w pktach 1—2 dotyczą również projektowania lokalizacji pojedynczych urządzeń inżynierskich, krótkich odcinków tras urządzeń inżynierskich i uzbrojenia pojedynczych działek oraz powiązania tego uzbrojenia z siecią miejską.
4. Omawiany w niniejszych zasadach zakres projektowania inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych nie obejmuje projektów technicznego uzbrojenia terenów nowo budowanych osiedli. Projekty te są sporządzane przez biura projektów łącznie z planem realizacyjnym całego osiedla.

II. Wyznaczanie w terenie lokalizacji projektowanych urządzeń inżynierskich podziemnych i nadziemnych.

1. Podstawą do opracowania geodezyjnej dokumentacji dla wyznaczenia w terenie lokalizacji projektowanych urządzeń inżynierskich podziemnych i nadziemnych, jest:
1) uzgodniona — przez Zespół Geodezyjnych Uzgodnień Lokalizacji Urządzeń Inżynierskich — techniczna dokumentacja projektowa w zakresie lokalizacji tych urządzeń,
2) osnowa geodezyjna,
3) geodezyjne opracowanie osi ulic i linii rozgraniczających ulice i tereny o różnym przeznaczeniu.
2. Wyznaczenie w terenie osi przebiegu przewodów inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych należy wykonać w oparciu o osnowę geodezyjną, a w przypadku jej braku — w oparciu o szczegóły sytuacyjne w odniesieniu tylko do podłączeń budynków.
3. Przekazanie wyznaczonych punktów osi urządzeń inżynierskich odbywa się w terenie. Oryginał szkicu tego wyznaczenia pozostaje w operacie geodezyjnym, na którym powinna być umieszczona adnotacja dotycząca przekazania tych punktów, natomiast kopię szkicu otrzymuje inwestor.
4. Wykonawca robót geodezyjnych po wyznaczeniu na gruncie lokalizacji projektowanych urządzeń inżynierskich, wpisuje adnotację o tym do dziennika budowy.

III. Inwentaryzacja powykonawcza inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych.

1. Przez geodezyjną inwentaryzację powykonawczą inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych rozumie się zespół działań technicznych, w wyniku których uzyskuje się i utrwala informacje dotyczące usytuowania poziomego i pionowego wykonanych urządzeń inżynierskich podziemnych i nadziemnych.
2. Inwestorzy realizujący inwestycje budowlane na terenie miast i osiedli wiejskich objętych obowiązkiem prowadzenia ewdencji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz budowli podziemnych — stanowiących techniczne uzbrojenie terenu — zlecają jednostkom wykonawstwa geodezyjnego sporządzenie powykonawczej inwentaryzacji geodezyjnej tych urządzeń oraz budowli podziemnych przed ich zasypaniem.

3. Jednostka wykonawstwa geodezyjnego przystępuje do inwentaryzacji powykonawczej wszystkich urządzeń podziemnych przed ich zasypaniem w terminie do 3 dni, a urządzeń nadziemnych w terminie do 7 dni od daty zamówienia tych prac, a w przypadkach wyjątkowych — dotyczących np. arterii komunikacyjnych — niezwłocznie po otrzymaniu zamówienia.

4. Inwntaryzacji powykonawczej podlegają również podłączenia domowe do miejskiej sieci wodociągowej, gazowniczej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej itp.

5. Dla uniknięcia szkodliwych skutków samowolnego wyznaczania na gruncie i realizacji projektów budowy lub przebudowy inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych, jednostki wykonawstwa geodezyjnego stwierdzają w dzienniku budowy czy dane urządzenie zostało wybudowane zgodnie z projektem i czy jego ułożenie nie powoduje kolizji z istniejącymi lub projektowanymi inżynierskimi urządzeniami podziemnymi i nadziemnymi.

6. Zgodność wybudowania (usytuowania) inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych z projektem ich budowy sprawdzana jest w terenie podczas przeprowadzania geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej tych urządzeń. W razie stwierdzenia różnicy w usytuowaniu urządzenia pomiędzy wytyczonym projektem usytuowania, a jego realizacją w terenie, nie przekraczającej $\pm 0{,}30$ m, należy uznać, że przewód ułożony został zgodnie z tym projektem, jednakże pod warunkiem, że zostały ponadto zachowane odległości wymienione w załączniku Nr 2 do Instrukcji C-IV „Geodezyjna Inwentaryzacja Uzbrojenia Terenu" — wprowadzonej do stosowania zarządzeniem Nr 8 Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii z dnia 7 czerwca 1974 r. Wykonawca robót geodezyjnych odnotowuje w dzienniku budowy swoje uwagi dotyczące ułożenia danego urządzenia:
— zgodnego z projektem, lub
— niezgodnego z projektem.

7. W razie stwierdzenia wybudowania inżynierskiego urządzenia niezgodnie z projektem, wykonawca prac geodezyjnych zawiadamia o tym właściwy organ administracji państwowej i inwestora. Organ ten wydaje inwestorowi decyzję nakazującą dokonanie przeróbki zgodnie z zatwierdzoną lokalizacją w przypadku, gdy wybudowane inżynierskie urządzenie powoduje kolizję z istniejącymi już lub z projektowanymi inżynierskimi urządzeniami podziemnymi lub nadziemnymi.

8. Przeciwko wykonawcom lub inwestorom realizującym niezgodnie z projektem inżynierskie urządzenia podziemne lub nadziemne, należy kierować do kolegiów do spraw wykroczeń wnioski o zastosowanie kary przewidzianej w art. 59 — art. 61 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229).

9. Po wykonaniu geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektu lub inżynierskiego urządzenia, jednostka wykonawstwa geodezyjnego nanosi wyniki tej inwentaryzacji na szczegółowe i branżowe mapy technicznego uzbrojenia terenu i przkazuje kopie tych map inwestorowi w ciągu 14 dni od daty odbioru prac geodezyjnych.

10. Otrzymane kopie mapy technicznego uzbrojenia terenu inwestor przekazuje przedsiębiorstwu eksploatującemu dane urządzenie, nie później niż w ciągu jednego miesiąca.

IV. Zasady założenia i prowadzenia ewidencji inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych oraz budowli podziemnych.

1. Ewidencja inżynierskich urządzeń (stanowiących techniczne uzbrojenie terenu) jest zakładana dla poszczególnych miast i osiedli wiejskich przy maksymalnym wykorzystaniu wszystkich dokumentów geodezyjnych i branżowych, w ramach realizacji kompleksowego programu opracowania mapy zasadniczej.

2. Zapis informacji w ewidencji inżynierskich urządzeń (technicznego uzbrojenia terenu) przedstawia się graficznie:
— na mapach szczegółowych w skali optymalnej dla danego terenu,
— na wtórnikach branżowych map szczegółowych,
— na mapach przeglądowych technicznego uzbrojenia terenu.

3. Mapę szczegółową technicznego uzbrojenia terenu stanowi lewostronny wtórnik sytuacyjny mapy zasadniczej wykonany na kartometrycznym materiale przeźroczystym i uzupełniony prawostronnie geodezyjną inwentaryzacją inżynierskich urządzeń podziemnych i nadziemnych.

4. Mapy technicznego uzbrojenia terenu powstają na podstawie:
— geodezyjnej inwentaryzacji inżynierskich urządzeń podziemnych, dokonanej przy pomocy wykrywaczy elektronicznych,
— geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej inżynierskich urządzeń dokonanej przed ich zasypaniem,
— geodezyjnej inwentaryzacji urządzeń nadziemnych,
— materiałów znajdujących się w ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

5. Mapy szczegółowe i branżowe (pkt 2 i 3) powinny zawierać elementy określające przestrzenne usytuowanie poszczególnych urządzeń inżynierskich oraz ich cechy zasadnicze. Należy je opracować w skali 1:250 — 1:1000 (w zależności od stopnia zainwestowania terenu) z tym, że zaleca się stosować skalę 1:500. Na terenach wiejskich można stosować skale 1:2000 i 1:5000.

6. Mapy przeglądowe uzbrojenia terenu powinny przedstawiać — w sposób bezpośredni i łatwy do oceny — stan zainwestowania miasta lub miejscowości wiejskiej w podstawowe urządzenia inżynierskie, stanowiące techniczne uzbrojenie terenu. Mapy te mogą być sporządzane według podziału na poszczególne rodzaje urządzeń branżowych, w zestawach dwóch lub trzech rodzajów (branż) lub w postaci mapy zbiorczej wszystkich rodzajów (branż). Powyższe mapy należy wykonać w skalach od 1:1000 do 1:10 000.

7. Dokumentacja geodezyjno-kartograficzna technicznego uzbrojenia terenu jest przechowywana w ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej prowadzących na danym terenie państwowy zasób materiałów geodezyjno-kartograficznych oraz podlega stałej aktualizacji bieżącej.

70

ZARZĄDZENIE Nr 52/77
Wojewody Gdańskiego
z dnia 10 listopada 1977 r.

w sprawie ustalenia stawek opłat za usługi dotyczące zamiany garaży.

Na podstawie § 14 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski Nr 40, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujące opłaty za usługi Biura Pośrednictwa Zamiany Mieszkań i Garaży w Gdańsku dotyczące zamiany garaży:

1) 150 zł od zgłoszenia garażu do zamiany lub wymiany,
2) 500 zł za załatwienie miejscowej zamiany lub wymiany garażu,
3) za załatwienie zamiejscowej zamiany garażu:
   a) w odległości do 50 km — 600 zł,
   b) w odległości od 50—100 km — 700 zł,
   c) w odległości ponad 100 km — 1000 zł.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Wojewoda
w/z
J. Kołodziejski
Wicewojewoda

71

ZARZĄDZENIE Nr 12/77
Prezydenta Miasta Sopotu
z dnia 28 października 1977 r.

w sprawie zwolnienia niektórych kategorii osób na terenie miasta Sopotu od obowiązku corocznego sporządzania wykazów nieruchomości dla celów podatkowych.

Na podstawie § 1 ust. 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1976 r. w sprawie niektórych podatków i opłat terenowych (Dz. U. Nr 18, poz. 112) zarządza się, co następuje:

§ 1

Zwalnia się od obowiązku sporządzania i składania corocznych wykazów nieruchomości (oświadczeń) dla celów podatkowych:
1) właścicieli (współwłaścicieli), posiadaczy i użytkowników nieruchomości budynkowych i gruntowych zajętych przez nich w całości w latach 1978 i 1979,
2) dzierżawców garaży pobudowanych na gruncie państwowym do końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin dzierżawy określony zawartą umową.

§ 2

Osoby, o których mowa w § 1, obowiązane są bez wezwania:
1) wpłacać na rachunek budżetu miasta Sopotu podatek od nieruchomości w wysokości zaliczek na rok podatkowy ustalonych w decyzji,
2) zgłaszać w ciągu jednego miesiąca zmiany zaistniałe w nieruchomości (powiększenie metrażu, dobudowa garażu) mające wpływ na zmianę wysokości wymiaru podatku.

§ 3

Osoby określone w § 1 pkt 1 złożą Wydziałowi Finansowemu Urzędu Miejskiego w Sopocie oświadczenia w terminie do dnia 31 stycznia 1980 r., natomiast osoby wymienione w § 1 pkt 2 złożą wykazy nieruchomości w terminie do dnia 31 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym upłynął termin trwania dzierżawy określony umową.

§ 4

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Prezydent Miasta
B. Robakowski

72

ZARZĄDZENIE Nr 10/77
Naczelnika Miasta i Gminy w Skarszewach
z dnia 31 marca 1977 r.

w sprawie ustalenia cennika opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste i za użytkowanie terenów państwowych w mieście Skarszewy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159; zm. w Dz. U. z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) oraz §§ 2—6 uchwały Rady Ministrów z dnia 2 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (M. P. z 1969 r. Nr 3, poz. 33; zm. w M. P. z 1970 r. Nr 20, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1

Opłatę roczną za wieczyste użytkowanie i za użytkowanie terenów państwowych w mieście Skarszewy wymierza się i pobiera — z wyjątkami wskazanymi w § 6 — według stawek:
1) z tytułu położenia terenu — ustalonych w § 2 ust. 2 w wysokości zróżnicowanej odpowiednio do usytuowania danego terenu w jednej ze stref tego miasta, o których mowa w § 2 ust. 1 — oraz
2) z tytułu technicznego uzbrojenia (wyposażenia) terenu w urządzenia komunalne — ustalonych w § 3 niniejszego zarządzenia.

§ 2

1. Celem zróżnicowania stawek opłaty rocznej z tytułu położenia terenu (§ 1 pkt 1) ustanawia się w mieście Skarszewy dwie strefy:
a) śródmiejską — oznaczoną cyfrą I oraz
b) peryferyjną — oznaczoną cyfrą II
— których położenie i granice określa się jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Ustala się na obszarze miasta Skarszewy stawki opłaty rocznej z tytułu położenia terenu — o których mowa w § 1 pkt 1 i w ust. 1 niniejszego paragrafu — w następujących wysokościach w stosunku rocznym za 1 m² powierzchni terenu:
a) w śródmiejskiej strefie I; za tereny zabudowy mieszkaniowej 0,10 zł a za inne tereny 0,15 zł;
b) w peryferyjnej strefie II: za tereny zabudowy mieszkaniowej 0,05 zł a za inne tereny 0,10 zł.

3. W rozumieniu przepisów poprzedzającego ustępu terenami zabudowy mieszkaniowej są państwowe tereny (grunty) zabudowane domami mieszkalnymi wszelkich typów i niezabudowane tereny państwowe w mieście Skarszewy oddane w użytkowanie wieczyste lub użytkowanie z przeznaczeniem pod zabudowę takimi domami, zaś innymi terenami są pozostałe tereny (grunty) państwowe w mieście zarówno zabudowane niemieszkalnymi budynkami lub urządzeniami jak i niezabudowane i nieprzeznaczone pod zabudowę mieszkaniową.

§ 3

Stawki opłaty rocznej z tytułu technicznego uzbrojenia (wyposażenia) terenu w urządzenia komunalne (§ 1 pkt 2) ustala się od każdego z niżej określonych rodzajów tych urządzeń w stosunku rocznym za 1 m² powierzchni terenu w mieście Skarszewy:
1) za drogę lub dojazd o nawierzchni utwardzonej, to jest mającą jezdnię o nawierzchni betonowej lub z kostki albo o nawierzchni klinkierowej, brukowanej, bitumicznej, tłuczeniowej, żwirowej, szlakowej oraz żużlowej — 0,30 zł, z tym że drogi gruntowej wzmocnionej żwirem, żużlem lub tłuczniem nie uważa się za drogę o nawierzchni utwardzonej,
2) za instalację elektryczną — 0,08 zł,
3) za instalację wodociągową — 0,10 zł,
4) za kanalizację — 0,50 zł,
5) za instalację gazową — 0,11 zł,
6) za centralne ogrzewanie zdalaczynne — 0,30 zł.

§ 4

1. Teren uważa się za uzbrojony (wyposażony) w drogę lub dojazd o nawierzchni utwardzonej w przypadkach, gdy do którejkolwiek granicy danego terenu przylega droga, ulica, plac lub dojazd o nawierzchni utwardzonej określonej w § 3 pkt 1.

2. Teren uważa się za uzbrojony (wyposażony) w instalację elektryczną, wodociągową, kanalizacyjną, gazową lub centralnego ogrzewania zdalaczynnego — w następujących przypadkach:
1) gdy teren jest połączony z odpowiednim przewodem niepublicznej instalacji z czynnym przewodem publicznej instalacji danego typu, a także
2) gdy czynny przewód publicznej instalacji danego typu znajduje się pod lub nad powierzchnią danego terenu bądź przylegającej do niego ulicy, drogi lub placu — w takich warunkach, że jednym ze zwykle stosowanych sposobów można dany teren połączyć odpowiednim przewodem niepublicznej instalacji z czynnym przewodem publicznej instalacji danego typu.

§ 5

1. Wymiaru opłaty rocznej (§ 1) dokonuje się przez dodanie stawek z tytułu położenia terenu (§ 1 pkt 1, § 2) do stawek z tytułu technicznego uzbrojenia terenu w urządzenia komunalne (§ 3) — przypadających do każdego z tych urządzeń w jakie dany teren jest uzbrojony (wyposażony) — oraz poprzez pomnożenie sumy otrzymanej tym sposobem, a wyrażonej w zł przez powierzchnię danego terenu wyrażoną w m².
2. Opłatę roczną za użytkowanie wieczyste lub za użytkowanie terenu (§ 1) wymierza się i pobiera za roczne okresy kalendarzowe lat trwania któregokolwiek z tych praw do terenu. W przypadku gdy w pierwszym bądź ostatnim roku kalendarzowym użytkowania wieczystego lub użytkowania terenu trwa ono krócej niż rok, za każdy choćby niepełny (rozpoczęty) miesiąc kalendarzowy trwania któregokolwiek z tych praw wymierza się i pobiera 1/12 część opłaty rocznej.

§ 6

1. Korzystanie z terenów państwowych w mieście Skarszewy oddanych we właściwym trybie pod pracownicze ogrody działkowe, z mocy art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117) wolne jest od opłat ustalonych niniejszym zarządzeniem.
2. Opłat tych nie pobiera się także w przypadkach określonych w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 maja 1962 r. w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach (jednolity tekst Dz. U. z 1969 r. Nr 3, poz. 19).
3. Organizacje społeczne, które przed wejściem w życie powołanej ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach otrzymały w użytkowanie tereny państwowe w mieście Skarszewy na cele nie związane z działalnością gospodarczą tych organizacji na podstawie aktów prawnych wyraźnie ustalających nieodpłatność użytkowania — w myśl § 12 powołanej uchwały Nr 105 Raly Ministrów, nie uiszczają opłat rocznych ustalonych niniejszym zarządzeniem.
4. Opłaty roczne za korzystanie z terenów państwowych w Skarszwach użytkowanych na gospodarstwa rolne, warzywnicze lub ogrodnicze wymierza się i pobiera w wysokości odpowiadającej czynszom za dzierżawę takich terenów — określonym odrębnymi przepisami.

§ 7

Za tereny (grunty) państwowych nieruchomości nierolniczych na obszarze gminy Skarszewy (art. 41 powołanej ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach):
1) oddawane w użytkowanie wieczyste (na podstawie wymienionego przepisu tej ustawy — podmiotom w nim określonym) — wymierza się i pobiera opłatę roczną według najniższych stawek (z tytułu położenia i z tytułu technicznego uzbrojenia terenu) ustalonych niniejszym zarządzeniem (§ 2 ust. 2, lit. b i § 3);
2) sprzedawane na podstawie wymienionego przepisu powołanej ustawy osobom fizycznym (na własność) — wymierza się i pobiera cenę odpowiadającą 40—99-krotności tak obliczonej opłaty rocznej (mianowicie obliczonej według najniższych stawek ustalonych w § 2 ust. 2 lit. b i § 3).

§ 8

1. W miarę technicznego uzbrojenia (wyposażenia) danego terenu (§ 1 i § 7) w nowe urządzenia komunalne — w czasie trwania użytkowania wieczystego lub użytkowania terenu — wysokość opłaty rocznej z tego tytułu podwyższa się według odpowiednich stawek, ustalonych w § 3, poczynając od dnia 1 stycznia roku następującego po wybudowaniu nowego urządzenia; § 4 stosuje się odpowiednio.
2. Wymierzanie i pobieranie opłaty rocznej podwyższonej w myśl ust. 1 nie wyklucza pobierania jednocześnie jednorazowych opłat za przyłączenie danej nieruchomości do sieci elektrycznej, wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej itp.

§ 9

W odniesieniu do miasta Skarszewy traci moc uchwała Nr 148/23/62 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie z dnia 20 października 1962 roku w sprawie ustalenia cennika opłaty rocznej z tytułu korzystania z terenów państwowych położonych w granicach administracyjnych miast Kościerzyny i Skarszew, oddanych w użytkowanie organizacjom społecznym albo w wieczyste użytkowanie innym osobom prawnym lub fizycznym (Dz. Urz. WRN z 1963 r. Nr 13, poz. 107).

§ 10

1. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.
2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Miasta i Gminy Skarszewy.

Naczelnik Miasta i Gminy
A. Fryźlewicz

Załącznik do zarządzenia Nr 10/77 Naczelnika Miasta i Gminy w Skarszewach z dnia 31 marca 1977 r.

Podział miasta Skarszewy na strefy dla celów związanych z ustaleniem stawek opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste i za użytkowanie terenów państwowych.

Miasto Skarszewy dzieli się — dla celów związanych z ustaleniem stawek opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste i za użytkowanie terenów państwowych na dwie następujące strefy:
1. Strefa I — śródmiejska obejmuje tereny starego miasta zawarte między ulicą Kościerską od mostu na rzece Wietcisa do skrzyżowania z szosą biegnącą ze Starogardu Gdańskiego, dalej szosą Starogardzką do wlotu szosy Tczewskiej, dalej ulicami Kościuszki i Rzeczną, a następnie wzdłuż rzeki Wietcisy do mostu przy ulicy Kościerskiej.
2. Strefa II — peryferyjna obejmuje pozostałe tereny miasta Skarszewy nie należące do strefy I-szej.

73

ZARZĄDZENIE Nr 11/77
Naczelnika Miasta i Gminy w Skarszewach
z dnia 31 marca 1977 r.

w sprawie ustalenia stawek i niektórych zasad wymiaru czynszów za dzierżawę terenów w mieście Skarszewy

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 Nr. r 14, poz. 84), §§ 2—4, 6 ust. 1—5, 8—10 i 13 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) w związku z §§ 1 i 4 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 marca 1964 r. w sprawie wytycznych stosowania obniżki stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 19, poz. 84 i Nr 29, poz. 127), § 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 15 stycznia 1966 r. w sprawie obniżenia stawek czynszu za dzierżawę terenów państwowych przeznaczonych na urządzenia sportowe i turystyczno-wypoczynkowe (Monitor Polski Nr 3, poz. 23) oraz § 1 i 2 zarządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 13 sierpnia 1973 r. w sprawie czynszu dzierżawnego za użytki rolne w miastach (Monitor Polski Nr 38, poz. 231) zarządza się, co następuje:

§ 1

Czynsze za dzierżawę terenów państwowych i terenów stanowiących własność osób prawnych lub fizycznych w mieście Skarszewy wymierza się według stawek ustalonych w § 2 przy uwzględnieniu dalszych postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 2

Ustala się następujące stawki czynszów za dzierżawę terenów państwowych i terenów stanowiących własność osób prawnych lub fizycznych w mieście Skarszewy:
1) za dzierżawę terenów na cele przemysłowe, handlowe i składowe — 0,10 zł za 1 m² terenu miesięcznie,
2) za dzierżawę terenów pod:

a) uprawy sadownicze i warzywnicze — 0,10 zł za 1 m^2 terenu rocznie,
b) drobne uprawy kwiatów — 0,10 zł za 1 m^2 terenu rocznie,

3) za dzierżawę terenów na cele handlu ulicznego:
a) pod kioski, stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — 3,00 zł za 1 m^2 terenu miesięcznie,
b) pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — 80,00 zł od punktu sprzedaży rocznie,

4) za dzierżawę terenów na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — 0,05 zł za 1 m^2 terenu miesięcznie.

§ 3

Czynsze za dzierżawę działek przydomowych w mieście Skarszewy dzierżawionych wraz z budynkami, wymierza się według obowiązujących stawek opłaty rocznej za korzystanie z analogicznych terenów oddanych w użytkowanie wieczyste.

§ 4

Stawki czynszów ustalone w § 2 i zasady wymiaru czynszu ustalone w § 3, w odniesieniu do wydzierżawiających tereny nie stanowiące własności państwa — w mieście Skarszewy — mają charakter stawek maksymalnych, które nie mogą być podwyższone w drodze umowy.

§ 5

1. Za dzierżawę terenów państwowych w mieście Skarszewy na cele niżej określone następującym kategoriom dzierżawców obniża się stawki czynszów jak następuje:

1) za dzierżawę terenów państwowych pod uprawy sadownicze, warzywnicze i drobne uprawy kwiatów jednostkom państwowym i organizacjom społecznym obniża się stawki czynszów w granicach od 0,02 zł do 0,10 zł za 1 m^2 terenu rocznie,

2) za dzierżawę terenów państwowych na cele ogrodnicze związane z utrzymaniem zieleni osiedlowej spółdzielniom mieszkaniowym (lokatorskim) obniża się stawki czynszów w granicach od 0,02 zł do 0,10 zł za 1 m^2 terenu rocznie,

3) za dzierżawę terenów państwowych na cele urządzeń sportowych stowarzyszeniom sportowym i turystycznym obniża się stawki czynszów do wysokości 0,06 zł za 1 m^2 terenu rocznie,

4) za dzierżawę terenów państwowych na cele urządzeń turystyczno-wypoczynkowych stowarzyszeniom sportowym i turystycznym obniża się stawki czynszów do wysokości 0,10 zł za 1 m^2 terenu rocznie,

5) za dzierżawę terenów państwowych na cele przemysłowe, handlowe i składowe:
a) związkom zawodowym i organizacjom społecznym obniża się stawki czynszów w granicach od 0,04 zł do 0,08 zł za 1 m^2 terenu miesięcznie,
b) pozostałym organizacjom społecznym i innym jednostkom państwowym obniża się stawki czynszów w granicach od 0,07 zł do 0,14 zł za 1 m^2 terenu miesięcznie,

6) za dzierżawę terenów państwowych na cele handlu ulicznego:
a) pod kioski i stragany oraz stałe stoiska związkom zawodowym i organizacjom politycznym obniża się stawki czynszów w granicach od 0,60 zł do 1,20 zł, a pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym w granicach od 1,05 zł do 2,10 zł od 1 punktu sprzedaży miesięcznie,
b) pod ruchome punkty sprzedaży związkom zawodowym i organizacjom politycznym obniża się stawki czynszów w granicach od 12,00 zł do 32,00 zł, a pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym w granicach od 21,00 zł do 56,00 zł od jednego punktu sprzedaży rocznie,

7) za dzierżawę terenów państwowych na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych:
a) związkom zawodowym i organizacjom politycznym obniża się stawki czynszów w granicach od 0,02 zł do 0,04 zł za 1 m^2 terenu miesięcznie,
b) pozostałym organizacjom społecznym i jednostkom państwowym obniża się stawki czynszów w granicach od 0,03 zł do 0,07 zł za 1 m^2 terenu miesięcznie.

2. Stawki obniżone do kwot zawartych w ust. 1 pkt 3 i 4 stosuje się do wymiaru czynszów w przypadkach określonych w tych punktach bez potrzeby wydania decyzji o obniżeniu stawek poszczególnym dzierżawcom. Natomiast w granicach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz 5—7 stawki czynszów obniża się poszczególnym dzierżawcom na podstawie decyzji Naczelnika Miasta i Gminy w Skarszewach.

§ 6

Ustalone niniejszym zarządzeniem stawki czynszów za dzierżawę terenów, nie obejmują opłat za usługi komunalne — z tytułu utrzymania czystości ulic, placów i chodników przyległych do terenu będącego przedmiotem dzierżawy, z tytułu dostarczania wody, prądu elektrycznego i gazu, korzystania z kanalizacji itp. Opłaty za te usługi wymierza się i uiszcza na zasadach ogólnych.

§ 7

1. Tereny państwowe oddane pod pracownicze ogrody działkowe wolne są od czynszu dzierżawnego — na podstawie art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117).

2. Od obowiązku uiszczania czynszu dzierżawnego zwalnia się również tereny państwowe w mieście Skarszewy oddane w dzierżawę na place gier i zabaw dla dzieci i młodzieży.

§ 8

1. Przy wydzierżawianiu państwowych użytków rolnych w mieście Skarszewy na cele upraw rolnych, stosuje się — z wyjątkami wskazanymi w ust. 3 — przepisy określające warunki wydzierżawiania gruntów Państwowego Funduszu Ziemi na obszarze gmin.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy użytków rolnych w mieście Skarszewy:
1) oddanych w użytkowanie wieczyste,
2) pozostających pod uprawami chmielu, wikliny i innych upraw specjalnych określonych przez Ministra Rolnictwa w myśl § 13 uchwały Nr 198 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1966 r. w sprawie ochrony użytków rolnych (M.P. Nr 40, poz. 200).

3. W przypadkach określonych w ust. 1 nie stosuje się stawek ustalonych w § 2 i § 5 (a zamiast nich stosuje się przepisy wymienione w ust. 1).
Natomiast do przypadków wskazanych:
1) w ust. 2 pkt 1 — stosuje się odpowiednie stawki opłaty rocznej, za korzystanie z terenów oddanych w użytkowanie wieczyste,
2) w ust. 2 pkt 2 — stosuje się odpowiednie stawki ustalone w § 2 i 5 niniejszego zarządzenia.

§ 9

W odniesieniu do miasta Skarszewy traci moc uchwała Nr 69/8/63 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie z dnia 30 marca 1963 r. w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz za tereny stanowiące własność osób fizycznych lub prawnych, położone w granicach administracyjnych miast Kościerzyny i Skarszew (Dz. Urz. WRN Nr 14, poz 112).

§ 10

1. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia z tym, że:
1) czynsz dzierżawny w wysokości ustalonej na podstawie niniejszego zarządzenia płatny jest z dniem 1 stycznia 1978 r.
2) jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika, czynsz pobiera się według stawek ustalonych tym zarządzeniem poczynając od dnia zawarcia umowy,
3) jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony za określony czas z góry (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie kwoty określonej na poczet przyszłego czynszu (np. z tytułu wykonania przez dzierżawcę remontu kapitalnego dzierżawionego budynku), wówczas obowiązek uiszczania czynszu według stawek ustalonych niniejszym zarządzeniem powstaje z upływem czasu, za który czynsz zapłacono z góry bądź za który nastąpiło zaliczenie.

2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu na obszarze miasta Skarszewy w sposób przyjęty w tym mieście.

Naczelnik Miasta i Gminy
A. Fryźlewicz

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 2,10 zł.

GWP Druk. — 3005 — 1800 Indeks 35596